

ærede Landstingsmænd, maa Udvalget erklære, at det forekommer det, at der ikke er Ubetydeligt, der taler for, at dette Forslag bliver antaget, idet det for sit Vedkommende maa ansee det for en forbedret Redaction fremfor hvad der findes i Landstingets § 4. Det er jo vistnok, at det gjør nogen Forandring i det tidligere Lovudkast, men jeg maa tillige udtale, at Meningen med hvad der har været oprindeligt bestemt i den provisoriske Lov fra Regjeringens Side, dog vistnok, saavidt jeg skjønner, paa ingen mulig Maade derved bliver rokket. Ved de „i Sognet Hjemmehørende“ forstaaer jeg nemlig Forsørgelsesberettigede, men hvis Thingets § 4 bliver staaende, som den nu staaer, kan man dog maastee ville have, at disse Ord „de i Sognet Hjemmehørende“ skulde henføres til begge de forskjellige Classer, som tidligere vare særskilt omhandlede i den provisoriske Lovs §§ 1 og 2; men, da nu ved Landstingets Beslutning disse tvende Paragrapher ere sammentrufne til een, saa troer jeg, at det var meget vel grundet, om disse Ord „i Sognet Hjemmehørende“ gik ud, og for at gjøre Meningen endnu tydeligere, har Udvalget tilladt sig at stille et yderligere Endringsforslag, ifald Thinget skulde gaae ind derpaa, at det Ord, „isvrigt“ skulde tilføies, for at gjøre det tydeligt, at den sidste Afdeling kun gik ud paa den sidste Deel af Paragraphen. Det er det, som jeg fortiden vilde tillade mig at fremsøre i denne Anledning.

Krabbe: Jeg har i Forening med flere af det ærede Things Medlemmer tilladt mig at stille det foreliggende Endringsforslag, da jeg derved troer, at en af de Hovedgrunde, som har bevæget flere her i Thinget til at stemme imod den 5te § i det af Regjeringen i sin Tid forelagte Lovudkast, vil bortfalde, naar Tilladelse for Fæstere til at tage Inderster tilhuse, ikke indskrænkes til de i Sognet hjemmehørende Personer, hvorved der formeentlig kun kan forstaaes saadanne, som have opholdt sig saalænge i Sognet, at de, i Tilfælde af Trang, der have erhvervet Ret til Forsørgelse, men udsides til alle, som have hjemme andetsteds, men som ville søge lovligt Erhverv i et fremmed Sogn. Jeg antager ogsaa, at samme Grund, som i Motiverne til Lovudka-

stet er anført for den deri foreslaaede Modification af Lovens 3—19—7, er anvendelig for hvad sidstnævnte Personer angaaer. Jeg sætter nemlig, at der i et Sogn, som forøvrigt bestaaer af Fæstegods, tillige er enkelte Selvsieiere; disse ere da berettigede til at tage Inderster tilhuse uden Indskrænkning; men, naar nu de til et saadant Sogn fra et fremmed Sogn ankommende Personer ikke kunne faae Bopæl hos Selveieren, uagtet det virkelig ikke mangler dem paa Gyne til at betale Huusleien, er det jo, efter § 2 i Lovudkastet, Sogneforstanderskabets Pligt at indkjøbe Jord, og opføre Bølliger for disse Personer, fordi det er Fæsterne formeent at tage dem tilhuse, istedetfor, at naar dette Forbud ikke eksisterede, saa vilde Sogneforstanderskaberne uden, eller dog med mindre Dpoffrelse for Communen, kunne skaffe dem Huusly.

Solberg: Den ærede Ordfører har, for at begrunde den Indstilling, som er gjort angaaende den foreliggende Sag, anført, at et Ord er et Ord og en Mand er en Mand, og dette Ordsprog kan vistnok finde Anvendelse i mange forskjellige Tilfælde i Livet; men jeg troer dog ikke, at det er ganske rigtigt at anvende det i alle Forhold og navnlig ikke hvor der tales om Loven; thi dersom dette Ordsprog skulde have været anvendt ved den Lov, som vi nylig have fuldbragt, nemlig om Hoveriets Afløsning, saa vilde denne Lov dog vistnok ikke være gaaet igjennem her i Thinget, thi det er aabenbart, at Fæstebonden har givet sit Ord for, at han vilde gjøre Hoverie, og da han har givet det, skulde man efter Ordsproget forudsætte, at han ikke var berettiget til at forlange Hoveriets Afløsning. Aligemaade vil jeg gjøre den høitærede Ordfører opmærksom paa, at han selv, tilligemed flere Medlemmer, ikke alene har foreslaaet, at Hoveriet skulde afløses, uagtet de indgaaede Contractsbestemmelser, men han har tillige stemt for, at det Arbeide, som er fordret og paa contractmæssig Maade indrømmet af Fæsterne, men ikke virkelig udredet af Fæsterne, at det skulde afløses uden nogen Erstatning. Jeg troer, at denne Sætning „et Ord er et Ord og en Mand er en Mand“ ikke kan finde sin Anvendelse her og navnlig ikke ved dette Lov-